

Canzonetta

*czyli piosenka o Adamie Jarzębskim, nadwornym skrzypku
i budowniczym Jego Królewskiej Mości Władysława IV Wazy*

słowa: Marta Berowska

muzyka: Marcin Łukasz Mazur

Kie - dy Wła - dy - sław Czwar - ty, król wiel - ce las - ka - wy, na zam - ku nam pa - no - wal
Pan A - dam ru - szyl w mia - sto, a no - tes miał w rę - ce, szedł gdzie ko - scio - ly, dwo - ry,

Kie - dy Wła - dy - sław Czwar - ty, król wiel - ce las - ka - wy, na zam - ku nam pa - no - wal
Pan A - dam ru - szyl w mia - sto, a no - tes miał w rę - ce, szedł gdzie ko - scio - ly, dwo - ry,

Kie - dy Wła - dy - sław Czwar - ty, król wiel - ce las - ka - wy, na zam - ku nam pa - no - wal
Pan A - dam ru - szyl w mia - sto, a no - tes miał w rę - ce, szedł gdzie ko - scio - ly, dwo - ry,

ku chwa - le War - sza - wy, sto - li - ca by - la pię - kna, lecz król u - bo - le - wal, że
sie - dzi - by ksią - że - ce. A o - pi - su - jąc wier - szem do - kla - dal sta - ra - nia, mech

ku chwa - le War - sza - wy, by - la pię - kna, lecz król u - bo - le - wal,
sie - dzi - by ksią - że - ce. o - pi - su - jąc do - kla - dal sta - ra - nia,

ku chwa - le War - sza - wy, by - la pię - kna, lecz król u - bo - le - wal,
sie - dzi - by ksią - że - ce. o - pi - su - jąc do - kla - dal sta - ra - nia,

nikt jej nie o - pi - sal i o - niej nie śpie - wal.
ze się król u - cie - szy z te - go o - pi - sa - nia...

jej nie o - pi - sal i o - niej nie śpie - wal.
się król u - cie - szy z te - go o - pi - sa - nia...

ze nikt jej nie o - pi - sal i nie śpie - wal.
niech ze się król u - cie - szy z o - pi - sa - nia...

Więc wez - wal król do sie - bie mu - zy - ka dwor - skie - go, bie - gle - go tak - że w pi - śmie,
Prze - wo - dnik Ja - rzęb - skie - go "Goś - cińcem" na - zwa - no. W skó - rę go o - pra - wio - no,

Więc wez - wal król do sie - bie mu - zy - ka dwor - skie - go, bie - gle - go tak - że w pi - śmie,
Prze - wo - dnik Ja - rzęb - skie - go "Goś - cińcem" na - zwa - no. W skó - rę go o - pra - wio - no,

Więc wez - wal król do sie - bie mu - zy - ka dwor - skie - go, bie - gle - go tak - że w pi - śmie,
Prze - wo - dnik Ja - rzęb - skie - go "Goś - cińcem" na - zwa - no. W skó - rę go o - pra - wio - no,

13

pa - na Ja - rzęb - skie - go i pro - sił, by czym prę - dziej War - sza - wę o - pi - sal,
 kró - lo - wi prze - sła - no. I led - wie król Wła - dys - ław prze - syl - kę zo - ba - czyl,

pa - na Ja - rzęb - skie - go by czym prę - dziej War - sza - wę o - pi - sal,
 kró - lo - wi prze - sła - no. król Wła - dys - ław prze - syl - kę zo - ba - czyl,

pa - na Ja - rzęb - skie - go by czym prę - dziej War - sza - wę o - pi - sal, za -
 kró - lo - wi prze - sła - no. król Wła - dys - ław prze - syl - kę zo - ba - czyl, wstał

16 *Coda*

za - myśl - lil się Ja - rzęb - ski i za - nu - cil tak:

za - myśl - lil się — i za - nu - cil so - bie - tak.

myśl - lil się — i za - nu - cil so - bie - tak:

20

Tam ta - ba - ram tam tam ta - ba - ram, tam ta - ba - ram tam tam ta - ba - ram, tam ta - ba - ram tam tam ta - ba - ram,

Tam, tam ta - ba - ram tam tam ta - ba - ram,

Tam,

23

tam ta - ba - ram tam tam tam — tam tam ta - ba - ram tam tam.

tam ta - ba - ram tam tam tam, — tam tam tam tam.

26 *Coda*

kla - szał w dło - nie i za - nu - cil

Coda

kla - szał w dło - nie, kla - szał w dło - nie, i za - nu - cil so - bie

Coda

z tro - nu, kla - szał w dło - nie, kla - szał w dło - nie, i za - nu - cil so - bie

29

tak: Tam ta - ba - ram tam tam ta - ba - ram, tam ta - ba - ram tam tam ta - ba - ram, tam ta - ba - ram tam tam ta - ba - ram,

tak: Tam, tam ta - ba - ram tam tam ta - ba - ram,

tak: Tam,

33

tam ta - ba - ram tam tam tam — tam tam ta - ba - ram tam tam.

tam ta - ba - ram tam tam tam, — tam tam tam tam.

tam ta - ba - ram tam tam ta - ba - ram, tam.

Kiedy Władysław Czwarty, król wielce łaskawy,
na zamku nam panował ku chwale Warszawy,
stolica była piękna, lecz król ubolewał,
że nikt jej nie opisał i o niej nie śpiewał.

Więc wezwał król do siebie muzyka dworskiego,
biegłego także w piśmie, pana Jarzębskiego
i prosił, by czym prędzej Warszawę opisał,
zamyślił się Jarzębski i zanucił tak:

tam tabaram tam tam tabaram,
tam tabaram tam tam tabaram,
tam tabaram tam tam tabaram,
tam tabaram tam tam tam
tam tam tabaram tam tam.

Pan Adam ruszył w miasto, a notes miał w ręce,
szedł gdzie kościoły, dwory, siedziby książęce.
A opisując wierszem dokładał starania,
niech że się król ucieszy z tego opisaniam...

Przewodnik Jarzębskiego „Gościńcem” nazwano.
W skórę go oprawiono, królowi przesłano.
I ledwie król Władysław przesyłkę zobaczył,
wstał z tronu, klasnął w dłonie, klasnął w dłonie,
i zanucił sobie tak:

tam tabaram tam tam tabaram,
tam tabaram tam tam tabaram,
tam tabaram tam tam tabaram,
tam tabaram tam tam tam
tam tam tabaram tam tam.

Refren utworu został zaczerpnięty z *Tamburerty* Adama Jarzębskiego.